

El president de la Cambra d'Eivissa i Formentera, Joan Tir (al centre), acompanyat pels directius de l'entitat en una roda de premsa per explicar la seva postura en el conflicte entre cambres.

Creix la distància entre les Cambres de Mallorca i Eivissa

En un nou episodi dels successius enfrontaments que solen produir-se entre Mallorca i Eivissa, la Cambra de Comerç de Mallorca, Eivissa i Formentera es va partir en dos fa cosa de tres anys. Des d'aleshores, hi ha la Cambra de Comerç de Mallorca i la Cambra de Comerç d'Eivissa i Formentera, dues entitats diferents i amb personalitat pròpia, producte d'un divorci provocat per la manca d'entesa entre els responsables camerals de les illes. Però aquest divorci, a més a més, ha resultat traumàtic i ha arribat als tribunals. No només això, sinó que la consellera balear de Comerç, Francesca Vives, ha estat objecte d'una querrela per un presumpte delictes de prevaricació i falsedat, presentada per la Cambra eivissenca, que també ha denunciat el seu subaltern, Pere Tries, director general de Comerç.

El motiu central de la polèmica es troba, una vegada més, en qüestions de repartiment econòmic. En desaparèixer

l'entitat única que era la Cambra de Mallorca, Eivissa i Formentera, els seus béns s'havien de distribuir de manera proporcional entre les dues noves entitats sorgides de l'escissió. Per començar, els empresaris eivissencs acusaren els seus ex-companys mallorquins de retardar de manera deliberada la resolució d'aquest repartiment. L'inici de l'acció judicial contra la part mallorquina (en la qual s'inclou el Govern Balear, que consideren que actua a favor de la Cambra de Mallorca) va ser motivada, precisament, per la "inactivitat" de la conselleria per a repartir el patrimoni cameral entre les illes. Per això, Eivissa considera que el director general de Comerç, Pere Tries, hauria comès un delictes de prevaricació per haver eludit la seva obligació de resoldre l'expedient, que arrossega un retard de dos anys i mig, segons el president de la Cambra d'Eivissa, Joan Tur Ripoll. En canvi, Pere Tries assegura que no és cert que hi hagi hagut un retard

L'escissió de la Cambra de Comerç de Mallorca, Eivissa i Formentera desferma una pugna pel repartiment econòmic de la seu central i provoca querelles contra el Govern Balear

deliberat i per a demostrar-ho exhibeix un escrit de cinc fulls amb tots els tràmits que ha fet la conselleria des que es va produir l'escissió.

Però això no és el més important. La vertadera pugna rau en la quantia econòmica que cada cambra reclama. Eivissa acusa Mallorca de quedar-se amb més diners dels que li pertocquen i Mallorca considera que Eivissa en demana més dels que li corresponen i també creu que, a més a més, aquesta illa mostra una actitud agressiva i injustificada. El principal objecte de disputa és l'edifici de l'antiga seu central de la cambra balear, un immoble senyorial ubicat al carrer de

l'Estudi General Lul·lià. Mentre que el Govern Balear afirma que el seu valor és de 4,5 milions d'euros, un estudi fet per la cambra d'Eivissa i Formentera l'eleva fins als 14 milions, una diferència molt considerable.

La polèmica, que presenta molts de fronts i matisos, ha arribat de ple a l'escena política balear, tant al parlament com al Consell Insular eivissenc. Totes les forces polítiques pitiüses han donat suport a les pretensions de la nova Cambra d'Eivissa i Formentera. Mentrestant, a Mallorca, el Govern Balear pren la paraula per defensar un repartiment que només agrada en aquella illa.

Ordre de la consellera. Finalment, la consellera de Comerç va dictar el dia 16 de juny una ordre que va ser publicada al *Butlletí Oficial de les Illes Balears* (BOIB), en la qual s'estableix el repartiment dels béns. En concret, l'ordre de Francesca Vives diu que la cambra mallorquina haurà de lliurar a la de les Pitiüses 1,4 milions d'euros en metàl·lic, una quantitat molt allunyada de les pretensions de la cambra pitiüsa, que reclama 3,5 milions d'euros.

Davant d'aquesta decisió, la querella d'Eivissa contra Mallorca va convertir-se en una realitat. El Govern, com a part denunciada, es defensa afirmant que ja són tres les taxacions que avalen el valor de l'edifici en disputa i que li assignen un preu d'entre 4,2 i 4,5 milions. "Tot el procés s'ha fet conforme

a criteris tècnics, sense política ni decisions arbitràries entremig", ha dit la consellera Vives, que ha remarcat que l'actuació del seu departament ha estat "impecable". També assegura que durant els dos anys i mig que fa que dura la disputa ha rebut "escrits insultants" des de la cambra pitiüsa.

"Em sento completament indefensa. Sospito que darrere aquests moviments hi ha gent que l'únic que vol és desprestigiar-me, tant a mi com a la conselleria", ha afegit Vives, que recorda que "al parlament, el diputat del PP eivissenc Miquel Jerez ja m'amenaçà amb una querella abans fins i tot que jo firmés l'ordre de repartiment; aquest home parlava el mateix llenguatge que la Cambra d'Eivissa i Formentera".

Pel que fa al Consell Insular d'Eivissa, controlat per l'esquerra, també ha proclamat el seu suport a les reivindicacions de la cambra pitiüsa, malgrat la sintonia ideològica entre el Consell i el Govern Balear, però, de moment, aquesta actitud no s'ha traduït en fets visibles.

De fet, les crítiques dels dirigents de la Cambra d'Eivissa i Formentera arriben fins al president del Govern Balear: "L'actitud de Francesc Antich és un menyspreu envers l'empresariat pitiü. El president s'alinea clarament a favor de l'atac que s'ha produït contra les Pitiüses", diuen els representants de l'entitat eivissenca, que lamenten que Antich no els hagi rebut per escoltar les seves reivindicacions.

Tota aquesta controvèrsia, però, queda lluny de l'interès del públic. La Cambra de Comerç, tant de Mallorca com de la resta d'illes, ja fa temps que és un organisme que molts empresaris consideren anacrònic i d'escassa utilitat pràctica. A mig camí entre una entitat pública i una patronal, la cambra té una important dotació econòmica, i per tots aquests motius sempre ha estat al centre de disputes de tipus polític. Altres entitats, com ara la Petita i Mitjana Empresa (PIME) o la Confederació d'Associacions Empresariales de les Balears (CAEB), totalment privades, han aconseguit mantenir millor la bandera representativa dels empresaris illencs. La cotització que obligatòriament han d'aportar els empresaris a la cambra va ser objecte de nombrosos i prolongats plets als tribunals durant la dècada anterior, que consolidaren una imatge poc atractiva d'aquest organisme, el qual, a pesar de tot, manté una certa influència dins els debats públics de la societat.

En tot cas, la cambra continua sent una entitat activa, que manté viu un funcionament dinàmic i ofereix serveis als empresaris, donant assessorament, conferències, formació i un gran nombre de serveis. Ara, el repte de les dues cambres sorgides de l'escissió és demostrar que poden continuar desenvolupant aquesta tasca igual que quan eren una sola organització.

Joan Lluís Ferrer

Breus

Patronals de Tarragona i Girona, contra les fusions

Les grans patronals gironines i tarragonines s'oposen radicalment al projecte de fusió que haurien engegat Caixa Catalunya, Caixa Girona i Caixa Tarragona. "Només estariem d'acord amb la fusió de Caixa Tarragona amb altres caixes en cas de falta de solvència, falta de liquiditat..., és a dir, que Caixa Tarragona estigués travessant una situació de crisi que pugui dur-la a la fallida", apuntava la Confederació Empresarial de la Província de Tarragona. Denuncia que les fusions de bancs i caixes "no són bones per al teixit empresarial, ja que normalment es

La possible fusió de les caixes públiques ha despertat recels en el teixit empresarial.

reduïx la competència i les possibilitats de l'empresari a l'accés al finançament." La Federació d'Organitzacions Empresariales de Girona, que també forma part de Foment del Treball, es va manifestar en el mateix sentit.

Clickair i Vueling ja operen com una sola companyia

Després de molts mesos de negociació, des del 9 de juliol, la filial de baix cost d'Iberia, Clickair, i la catalana Vueling, operen com una sola companyia sota el nom de la segona. La nova companyia disposarà de 35 aparells i volarà a 45 destinacions de l'estat espanyol, Europa continental, les Illes britàniques i el nord d'Àfrica.

Ara bé, el resultat de la fusió també és que alguns vols des de Barcelona fins a Europa deixen d'operar. La nova companyia s'instal·larà abans que acabi el 2009 a la nova terminal 1 de l'aeroport de Barcelona.